

[Glistrup]

Men lige bortset fra den slags meget, meget få undtagelsestilfælde, som nok kan ordnes nationalt, tror jeg nok, at man stort set må sige, at her er vi inden for et område, hvor EF skal holde sine fingre væk og overlade til den enkelte frit at gøre, hvad man vil. Vil man bruge en englænder til at bygge i Spanien, så gør det, og lad være med at blande EF ind i den historie og lave som en tolv-national løsning det, som i langt de fleste tilfælde kun er dobbelt nationalt om man skal gøre på den ene eller anden måde.

Den fælles interesse i at skabe ordentlig boligstandard tilsiger frihed og tilsiger ikke det bureaukrati, der er i redegørelse nr. 1. Derfor er vi skeptiske over for redegørelse nr. 1.

Men over for redegørelse nr. 2 er vi væsentlig mere positive. Det må være rigtigt, at når der er tale om offentlige indkøb, så skal man udvise den største sparsommelighed til gavn for skatteyderne. I Danmark fokuserer man på det tilfælde, hvor det er den danske stat, der udbyder et eller andet, f.eks. skal have repareret nogle DSB-færger, og så laver man vrøvl, når de sendes ned til Lubeck, fordi Georg Poulsen kunne lave en mægtig mestergris oppe på Danyard i Ålborg og gøre det langt dyrere for skatteyderne. Det er selvfølgelig godt, at man forhindrer den slags fupnumre.

Man må navnlig gøre sig klart vedrørende det dér med at putte os selv i den grad i centrum, at vi tror, at det er vores egne ting, der er det væsentlige, at det væsentlige for Danmark er, at vi får adgang til på lige fod at deltage i licitationer med Monberg & Thorsen, Chr. Islef & Co. og F. L. Smidth & Co., og hvad det nu ellers kan være, vedrørende arbejder i de andre lande. Det er dér, Danmarks interesse ligger.

Derfor er det godt at udbygge det, at offentlige myndigheder ikke skal kunne lave valgflæskarrangementer, hvor man tager hensyn til, hvor ens egne vælgere bor, og dem forsøger man kortsynet i det projekt, der er, at begunstige, særlig hvis man nærmer sig et forholdsvis afgørende valg i det pågældende land. Derfor synes vi, enhver udbygning af disse regler om de offentlige licitationer er fornuftig.

Det, vi i og for sig finder lidt negativt ved redegørelse nr. 2, er, at det er nogle chassétrin i den ene retning og nogle chassétrin i den anden retning. Det ville nok være bedre, hvis man i overvejende grad udvidede området uden at indskrænke det på de forskellige områder, spe-

cielt ved projekter i 10-20 mio. kr.'s klassen, hvor man får mere frit afløb til at køre national-egoismen i stedet for at køre den skatteydervenlige kurs, at man selvfølgelig får varerne købt og forarbejdet det sted, hvor de kan leveres billigst og bedst, og man så bruger sin egen arbejdskraft dér, hvor den gør tingene billigst og bedst.

Af de tre direktiver, de tre redegørelser, er den sidste den, vi i og for sig synes allerbedst om. For den er naiv, som tror, at vi bare, som det er blevet sagt, skal råbe hip-hip-hurra for de danske domstoles store indsigt og retfærdighed osv. og sige, vi har ikke brug for nogle internationale organer.

For det første er det her langt fra i første række et spørgsmål om de danske domstole. Det er i meget vidt omfang et spørgsmål om, at man kan gå til et nogenlunde uvildigt organ, f.eks. når franske foretagender generer og saboterer og forsinker og forhaler, at et vesttysk dørfirma – for at tage en berømt sag – kan sende nogle af sine produkter ned til arbejder inden for franske byggerier. Det er efter vor opfattelse rigtigt at få et internationalt organ til at fungere som domstol.

For det andet er den dér tro på, at de, der sidder i de danske domstole, lige præcis på disse meget specielle områder forsøger og magter at indtage en overnational holdning, hvad der er brug for i disse forbindelser, nok at overspænde tilliden til det, danske dommere er uddannet til og det, danske dommere er vant til at beskæftige sig med. Derfor vil vi tro, at en gennemførelse af det direktiv, der omhandles i boligministerens redegørelse nr. 3, er en fornuftig ting.

Altså overvejende skepsis over for nr. 1. Nr. 2 er mere positivt end negativt, og nr. 3 er afgjort en forbedring.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Den uvidenhed, der bliver lagt for dagen for Fremskridtspartiets ordførers vedkommende, undrer mig unægtelig. Er hr. Glistrup dog ikke klar over, at EF er et kæmpebureaukrati? Det burde man i hvert tilfælde vide, når man er så varm tilhænger af dansk medlemskab af EF, som netop Fremskridtspartiet er. Så burde man vide, at det er et kæmpebureaukrati, vi her har at gøre med.